

СЕРГЕЙ ЖИТОМИРСКИ МУЛТ ОСОБНЯК

Превод от руски: [Неизвестен], 1971

chitanka.info

Електропневмомултипликатор Мулт — това е система, която многократно увеличава силата на мускулите.

(Из инструкцията)

И така, аз започнах да се обличам: надянах на шията си раменния пояс, така че гръбният ремък ме опаса изцяло, после съединих двете ребра на гръдната клетка и „опората“ на таза. След като прикрепих бедрените ремъци, както пишеше в инструкцията, се заех с комплектоване на ръцете. Инженерите се шляеха из лабораторията, но никой не се решаваше да ми помогне, защото удобствата при използването на Мулта и разбирането на инструкцията също бяха предмет на експеримента.

Накрая аз станах и взех да се разхождам из стаята. Клатейки се като патица, разтворих ръце, за да проверя не ме ли притеснява Мултът. Всичко беше добре, макар че трябва да признаем — апаратът ми пречеше да заема някои крайни пози. Например, трудно ми беше да изпъна ръката си в лакътя или да речем, да направя шпагат.

„Ето ти първия недостатък — помислих си аз, — необходимо е да се увеличи броят на шарнирите.“

— Е, какво, включвайте — разреши Главният...

Аз включих тумблера и механизмът веднага се напегна — муфите от шарнирния привод се съединиха и цялата система от ремъци се изопна. Трябваше да се поместя и аз почувствах как Мултът, жужейки на различни гласове, ми помага. Той бе свързан с особена следяща система. Най-малкото мое движение прилепваше контактите на предавателни релета, които включваха мощни мотори, а те задвижваха ремъците.

Вече не усещах тежестта на Мулта, нещо повече, моето собствено тегло намаля. Обаче не можех да се движа бързо, чувствах се като под вода.

Отидохме в заводския двор и там успях истински да демонстрирам чудесата на силата. Като начало хванах с железните си длани шасито на един камион и го вдигнах на нивото на брадата си.

Сетне грабнах от контейнера тон и половина машинарии и ги метнах в каросерията. Около мен се събра тълпа. За да ги позабавлявам, аз повторих фокуса, който прочетох в „Саламбо“ — накарах двама здравеняци да стъпят на дланите ми и започнах да ги въртя с изпънати нагоре ръце.

Това беше прекрасно — да се чувствуващ безкрайно силен, приказен герой, способен да направиш всичко. Може ли да се измисли по-добро съчетание на човека и машината!

С обратната страна на експеримента си се запознах на следващия ден.

Когато дойдох в лабораторията, нямаше никой. Разбира се, това ни най-малко не ме смути — та вчера аз така блестящо управлявах механизма. Бързо го надянах, пъхнах в гнездото на захранването батерията и без да се замислям натиснах тумблера за включване.

И изведнъж стена нещо невъобразимо.

Аз исках да отида до масата, но някаква сила ми дръпна крака назад. Тази сила, естествено, можеше да бъде само Мултът. Реших да изключа Мулта и се пресегнах към тумблера. Но това не стана. Непреодолима сила ми дръпна ръката от тумблера и я „хвърли“ встрани.

Машината, изглежда, се разбунтува! Да кажеш, че беше някаква кибернетична, а то безмозъчен изпълнителен механизъм.

Спрях в крайно неестествена и неустойчива поза. Трябваше бързо да предприема нещо. Опитах да изключа машината с лявата ръка. Но едва шавнах и ръката ми се вдигна нагоре и встрани. Изгубих равновесие и паднах назад. За щастие Мултът обра труса от удара и не се нараних.

Лежех, опитвайки се да се изправа и да достигна изключвателя. Мултът безжалостно и методично ми разпъваше ръцете, придавайки на тялото ми живописните пози на великомъченик. Облях се в пот, до болка налягах мишци, но можех ли да се състезавам по сила с това чудовище!

И с благодарност си спомних за конструкторите, които бяха ограничили ъглите на движение на шарнирите! Ако нямаше крайни ограничители, отдавна щях да съм без ръце и крака.

Накрая, след близо часова безнадеждна борба, аз се предадох. Лежейки в неудобната поза на гимнастик, направил мост, аз обмислях

какво да правя. Нарушена бе системата за управление. Това е ясно. Но произволно ли е? Трябва да се провери. Опитах се да сгъна краката си в колената. Какво си мислите — те бързо се изпълнаха. Опитах се да обтегна ръце — те се сгънаха в лактите. Мултът приемаше моите команди обратно. Значи, за да го изключа, аз трябва с всички сили да се противя на това желание.

Останалото беше лесно. Силейки се да си поместя ръката назад, Мултът я изпрати към тумблера напред. След няколко подобни опити успях да натисна тумблера и о, радост! — аз бях свободен. С какво удоволствие станах и се разходих из стаята, незабелязвайки тежестта на апарата.

Сега трябваше да разбере причината за несполуката. Съсредоточен, аз най-щателно прегледах запойките на проводниците и изведнъж ме порази една мисъл. Бързо извадих батерията от гнездото. Така беше! От небрежност аз я бях поставил обратно. И разбира се, моторите се въртяха в обратната посока.

След този случай клемите на батериите се правят с различни по форма гнезда и сега нито един човек не може да сбърка и постави батерията обратно — все едно, тя няма да влезе в гнездото.

Ще кажете: житейска дреболия! Може би. Но казват че целият живот се състои от дреболии.

Публикувано във вестник „Септемврийче“, брой 11/1971 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.